

Odense Amts 6te Valgkreds (Faber) nærmere beskrev i stærke Farver, jeg siger, jeg har talt med saadanne Præster i den danske Kirke, som paa ingen Maade hørte til dette Parti, men netop staae skarpt derimod, og jeg har spurgt dem, om der var noget kirkeligt Liv i Menigheden; de have dertil svaret: Tidligere var der intet, men, sagde En, saa kom der Zansenister, og det bragte Liv og samlede Folk i Kirken, og vakte deres religiøse Interesse; en Anden sagde, at det Samme var skeet ved Baptisterne, og en Tredie meente, at Livet var fremkommet ved Mørmonerne, osv. osv. Jeg troer heller ikke, at det er noget Fremmed eller Ukjendt, og det kan navnlig ikke være Kirkehistorikere ukjendt, at hvor der er kommet saadanne fremmede, tildeels fjendtlige Meninger ind i Kirken, have de ikke alene bidraget til at vække Liv, og det er noget heelt Andet end Strid og Splid, men tillige bidraget til at samle Menigheden om den Bekjendelse, der er eller skal være deres fælles Banner, hvilket mange af dem i rolige og søve Tider altfor meget have glemt at fæste Blikket paa. — Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds, fremhævede ligeledes det Mærkelige, at der i § 1 ikke var krævet Andet med Hensyn til Præstevielser, end at den Bisp, til hvem Kandidaten henvendte sig, skulde paasee, at Kandidaten var fri for Børnepligt. Det er allerede oplyst, at der er stillet andre Betingelser; men jeg skal dog et Dødelik opholde mig ved denne Bemærkning af den ærede Rigsdagsmand for at vise, hvor stor Banens Magt er. Den ærede Rigsdagsmand er tilfældigviis Præst i Folketirken, og han har vistnok, hver Gang et Brudepar har henvendt sig til ham for at blive viet, spurgt: Ere De vaccinerede? Uagtet jeg ikke kan see, at Vaccinationen staaer i den mindste, naturlige Forbindelse med Indgaaelsen af den borgerlige Kontrakt, som vi kalde Ægteskab, saa støder det ham dog ikke, at et af de saa Spørgsmaal, han skal forelægge et Brudepar, der i et saa helligt og alvorligt Anliggende henvender sig til ham, er: Ere De vaccinerede? Men derimod det Nye, det Uvante, nemlig, at en Kandidat, der forlanger Ordination, skal spørges, om han har

frigjort sig for sin Børnepligt, det støder ham, blot fordi det er Nyt og Uvant; naar dette Spørgsmaal er blevet 10 eller 20 Aar gammelt, saa er jeg overbevist om, at det ikke vil støde den ærede Rigsdagsmand, thi dertil er han altfor fordomsfri og frisindet. — Endnu skal jeg kun tillade mig at dvæle ved en eneste Bemærkning, som er fremsat af den ærede Kultusminister. Han sagde nemlig, at der var mange Ting i Kirken, hvis Afgjørelse man ventede paa, men som man ikke kunde faae afgjort, fordi man ikke havde en kirkelig Forsamling, en kirkelig Forfatning, hvor disse Spørgsmaal kunde blive afgjorte; disse vare Daabskymbolet, Skriftemaalet og flere andre. Efter at have fremhævet enhver af dem, sagde den ærede Kultusminister: Hvem skal afgjøre disse Spørgsmaal? Jeg svarer dertil: Giv Frihed, saa ere de afgjorte, og giv navnlig Præstefrihed, saa ere de fuldstændig afgjorte, thi saa afgjør hver Præst dem for sit Vedkommende, og de Menigheder, der slutte sig til ham, ere tilfredse med denne Afgjørelse. Det forekommer mig at være det simpleste, men ogsaa fuldkomment tilstrækkelige Svar paa det af Kultusministeren opfastede Spørgsmaal: Hvem skal afgjøre det? Det skal Friheden!

Formanden: Da Tiden er saa lang fremrykket, og der endnu er flere Medlemmer, der have ønsket at udtale sig, vil jeg standse Forhandlingerne for dette Møde og ansætte et nyt Møde til i Aften Kl. 7^{1/2}. Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Ret til fri præstelig Virksomhed indenfor Folketirken.

Mødet hævet Kl. 5^{1/2}.